

برداشت مرحله‌ای میگوی لیتوپنوس و انانمی در سیستم پرورش متراکم

احمد مال الهی، غلامحسین فقیه، غلامحسین دلیرپور، قاسم غربی

f.malollahi@yahoo.com

پژوهشکده میگوی کشور، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بوشهر، ایران

پیشرفت‌هه در صنعت پرورش میگو محسوب شده که با هدف ارتقاء کیفی و کمی تولید از مزارع پرورشی، اعمال می‌گردند. در این شیوه قبل از پایان دوره پرورش به منظور فراهم نمودن شرایط محیطی بهتر جهت رشد و افزایش بقاء میگوها بخشی از محصول استخراج برداشت می‌گردد (Kam et al., ۲۰۰۸). اساساً در روش‌های پرورش سنتی و متراکم، برداشت یک مرحله‌ای باعث ابقاء فشار رقابت بین میگوها می‌گردد. نتیجه نهایی که از این حالت رخ می‌دهد، کاهش رشد و افزایش مرگ و میر را می‌توان برشمرد. افزایش تولید، کاهش FCR و حفاظت از محیط‌زیست از مزایای این شیوه برداشت بیان شده است. این روش در سایر کشورها نظریه‌مکریک و برخی کشورهای امریکای لاتین با هدف افزایش تولید و کارایی استخراج‌ها انجام می‌شود. در کشور آندونزی علاوه بر افزایش تولید ارتقاء بهره‌وری و کاهش FCR نیز در برداشته است (Taw et al., ۲۰۰۸).

امروزه بهره‌گیری از پمپ‌های مکانیکی مخصوص با هدف صرفه‌جویی در وقت و نیروی کار در میان مزارع متداول است. این گونه پمپ‌ها از مزایای منحصر به فردی برخوردار می‌باشند. کاهش صدمات فیزیکی به میگوها، قابل استفاده بودن در کلیه زمین‌ها یا سایت‌های پرورشی، حتی در فواصل دوردست از محاسن این نوع پمپ‌ها ذکر شده است. با نصب دستگاه‌های شمارشگر می‌توان تعداد میگوهای ذخیره شده یا میزان برداشت را به طور دقیق مشخص نمود. در این روش می‌توان عملیات آبگیری از محصول را بر روی نقاله‌های برداشت انجام داد. در مجموع با استفاده از این پمپ‌ها علاوه بر افزایش کیفیت محصول می‌توان در هر زمان دلخواه از استخراج‌های پرورشی میگو برداشت نمود، یا به عبارتی برداشت مرحله‌ای را به نحو شایسته به انجام رساند. در کاستاریکا به هنگام مواجهه با مشکلاتی نظریه شیوع بیماری لکه سفید، جایگزین پرورش به صورت دوبار در

چکیده
طی مطالعه حاضر بمدت یک دوره پرورشی تاثیر برداشت مرحله ای بر مدیریت پرورش میگو در سیستم متراکم با استفاده از ۶ استخر/۴ هکتاری بررسی شد. از این تعداد سه استخر با ۲۵ قطعه در متر مربع بعنوان شاهد و ۳ تای باقیمانده با تراکم ۵۰ قطعه در متر مربع بعنوان استخراج‌های آزمون ذخیره سازی انجام گرفت. غذای روزانه میگوها بر اساس نتایج حاصل از بیومتری ده روزه و تخمین بیوماس استخراج، از ۸ تا ۴ درصد وزن بدن محاسبه و در اختیار آنها قرار گرفت. اولین برداشت پس از یک دوره ۱۲۰ روزه از استخراج‌های آزمون صورت پذیرفت. میانگین برداشت در این مرحله از استخراج‌های آزمون معادل $۱۲۸۱ \pm ۱۵۲,۴۷$ کیلوگرم تعیین شد. میزان برداشت مرحله دوم از استخراج‌های یاد شده بفاصله ۳۰ روز از برداشت اول معادل $۱۷۳۱ \pm ۶۱,۷۱$ کیلوگرم تعیین گردید. میانگین برداشت نهایی از استخراج‌های یادشده $۳۰,۱۲,۳۳ \pm ۱۱۴,۳۵$ کیلو گرم تعیین شد. میانگین برداشت نهایی از استخراج‌های شاهد برابر $۱۸۳۶ \pm ۱۵۷,۸۶$ کیلوگرم مشخص گردید. مجموع تولید میگو از استخراج‌های آزمون و شاهد به ترتیب برابر $۹۰,۳۷$ و $۵۵,۰$ کیلوگرم تعیین شد. میانگین ضریب تبدیل غذایی در میگوهای آزمون معادل $(۱/۵۲ \pm ۰/۱۳)$ و در میگوهای شاهد $(۱/۵۱ \pm ۰/۰۷)$ محاسبه شد که از نظر آماری اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P \geq 0,05$). به عبارتی میتوان از این سیستم جهت افزایش بهره وری در مزارع پرورش میگو سایت حلۀ استان بوشهر و سایر مناطق استفاده نمود.

واژگان کلیدی: برداشت مرحله ای، پرورش میگو، ضریب تبدیل غذایی و سایت حلۀ

مقلمه
برداشت مرحله‌ای بخشی از یک مدیریت

سیستم
برداشت
مرحله‌ای
به سبب تراکم
ذخیره سازی بالا در
دوره اول پرورش،
می‌تواند جایگزین
پرورش دو بار در
سال شود.

جدول ۱- میانگین نتایج بیومتری میگوهای شاهد و آزمون در سیستم برداشت مرحله‌ای.

میگوهای آزمون		میگوهای شاهد		تاریخ
میانگین رشد ده روزه (گرم)	میانگین وزن و انحراف معیار (گرم)	میانگین رشد ده روزه (گرم)	میانگین وزن و انحراف معیار (گرم)	
۰.۱۸	۱.۸۶±۰.۶۸	۰.۱۵	۱.۵۲±۰.۵۷	۱۳۹۰/۰۳/۲۱
۰.۲۷	۲.۷۹±۰.۹۸	۰.۳۷	۳.۷۱±۰.۹۷	۱۳۹۰/۰۳/۳۱
۰.۳۹	۳.۹۶±۱.۲	۰.۴۶	۴.۶۵±۱.۲۷	۱۳۹۰/۰۴/۱۰
۰.۵۲	۵.۲۲±۱.۵	۰.۶۶	۶.۶۶±۱.۷۹	۱۳۹۰/۰۴/۲۰
۰.۷۲	۷.۲۳±۱.۷	۰.۸۵	۸.۵۰±۱.۹۲	۱۳۹۰/۰۴/۳۰
۰.۸	۸.۰۱±۱.۸	۱.۰۵	۱۰.۵۰±۲.۵۲	۱۳۹۰/۰۵/۰۹
۱.۰۳	۱۰.۳۶±۲	۱.۱۸	۱۱.۸۸±۲.۶۱	۱۳۹۰/۰۵/۱۹
۱.۱۶	۱۱.۶۱±۲.۲۶	۱.۳۹	۱۳.۹۰±۲.۴۳	۱۳۹۰/۰۵/۲۹
۱.۴	۱۴.۰۳±۲.۴۵	۱.۶۶	۱۶.۶۹±۲.۶	۱۳۹۰/۰۶/۰۸
۱.۵۵	۱۵.۵۹±۲.۵۹	۱.۸۹	۱۸.۹۱±۲.۳	۱۳۹۰/۰۶/۱۸
۱.۷۶	۱۷.۶۴±۲.۸۹	۲.۰۹	۲۰.۹۵±۲.۹۱	۱۳۹۰/۰۶/۲۸
۱.۹۱	۱۹.۱۶±۳.۳۵	۲.۱۸	۲۱.۸۶±۳.۲۷	۱۳۹۰/۰۷/۰۷

است (جدول ۱). برخلاف تفاوت‌های مشاهده شده در افزایش وزن و رشد در روز میگوها، از مقایسه آماری ضریب تبدیل غذایی، در این تحقیق اختلاف معنی‌داری بین میگوهای آزمون و شاهد مشاهده نشد (جدول ۲).

چنانچه به جدول برداشت نهایی توجه گردد، میزان محصول از استخرهای آزمون نزدیک به دو برابر استخرهای شاهد است. در ضمن برداشت بر هکتار استخرهای آزمون نیز از استخرهای شاهد بیشتر است. با توجه به یکسان بودن دوره پرورش می‌تواند جبران رشد و وزن تأخیری میگوهای آزمون را با افزایش تولید نهایی جبران نمود (جدول ۳). از نکات مثبت پرورژه می‌توان هماندازه بودن میگوها، افزایش تولید بر هکتار از استخرهای آزمون اشاره نمود. این ویژگی‌ها از صفات ارزشمندی است که می‌توان برداشت مرحله‌ای در سیستم‌های پرورشی متراکم به عنوان یک راه کار مثبت در میان پرورش دهنده‌گان ترویج نمود.

جدول ۲- نتایج تولید میگو در استخرهای شاهد و آزمون در سیستم برداشت مرحله‌ای

آزمون	شاهر	نوع استخر
۵۰	۲۵	متراکم بر مترمربع
۱۲۸۱	۰	برداشت مرحله اول (کیلوگرم)
۱۷۳۱	۱۸۳۶.۳	برداشت مرحله دوم (کیلوگرم)
۳۰۱۲.۳	۱۸۳۶.۳	برداشت نهایی (کیلوگرم)
۷۵۳۰	۴۵۹۰.۸	راندمان (کیلوگرم در هکتار)
۴۵۶۷	۲۷۹۸.۳	غذای مصرفی (کیلوگرم)
۱.۵۱	۱.۵۲	FCR

سال، برداشت دو مرحله‌ای از مزارع پرورشی مد نظر قرار گرفت. به دنبال به کارگیری برداشت دو مرحله‌ای، استرس ناشی از تراکم بالا کاهش یافته و میگوها از رشد مناسبی برخوردار می‌شوند. برداشت مرحله اول زمان ۱۲ گرمی میگوها و برداشت نهایی هنگامی که وزن میگوها به ۳۰-۲۵ گرم رسیده باشد، صورت می‌گیرد (Boyd, 2003). در برخی مناطق دنیا این شیوه برداشت تحت عنوان (Cull-Harvesting) (برداشت گلچینی) شهرت دارد. در این حالت نیز میگوها بر اساس اندازه، دوره پرورش، تقاضای بازار و سرعت رشد آن‌ها برداشت می‌گردد. اعمال این سیستم مدیریتی در استخرهای مناطق حاره پس از یک دوره ۷-۵ ماهه انجام می‌گردد. از توری‌های مخصوص صید ماهی با چشمهدی مناسب به حالت کشنشی از یک انتهای تالنهای مقابله اقدام به صید میگوهای بزرگ‌تر می‌شود (New., 2002).

بدون تردید مطالعه پیرامون روش برداشت مرحله‌ای از استخرهای پرورش میگو سایت حله نیز می‌تواند نقش مهمی در سودآوری و افزایش بهره‌وری مزارع در پی داشته باشد. به همین منظور پرورژه حاضر در نظر دارد با اعمال مدیریت علمی برداشت مرحله‌ای از مزارع پرورشی تا حد امکان مزایای این شیوه برداشت را بر همگان آشکار نماید. اولین موردی که می‌تواند اشاره نمود حذف همجننس خواری در میان میگوهای بجا مانده در استخرها است.

در خصوص موضوع افزایش وزنی ماهانه میگوها بر اساس نتایج اخذ شده در تمام طول دوره پرورش افزایش وزنی هر دو گروه تا آخر دوره روند صعودی داشته و تراکم بالا بر این افزایش تأثیری نداشته

با دو مرحله‌ای
شدن برداشت
میگو، امکان
مدیریت اقتصادی
عرضه و عرضه
میگویی تازه در
زمان‌های مختلف
میسر می‌شود
و مزرعه‌داران
می‌توانند با
استرس کمتری
میگوهای خود را به
بازار عرضه نمایند.

جدول ۳- مجموع تولید میگو استخرهای شاهد و آزمون و درآمد نهایی در سیستم برداشت مرحله‌ای.

نوع استخر	برداشت مرحله اول (کیلوگرم)	برداشت دوم یا نهایی (کیلوگرم)	میانگین وزن (گرم)	قیمت (ریال)	درآمد نهایی (ریال)
آزمون	۲۸۴۳	-	۱۵	۵۲۰۰۰	۱۹۹,۸۳۶,۰۰۰
آزمون	-	۵۱۹۴	۲۰,۳۸	۶۰۰۰۰	۳۱۱,۶۴۰,۰۰۰
شاهد	-	۵۵۰۹	۲۱,۱۱	۶۰۰۰۰	۳۳۰,۵۴۰,۰۰۰

فهرست منابع

- Boyd, C. E. (2003). Guidelines for aquaculture effluent management at the farm-level. *Aquaculture*, 226(1), 101-112.
- Kam, L. E., Yu, R., Leung, P. and Bienfang, P. (2008). Shrimp partial harvesting model: decision support system user manual. CTSA Publication, (153), 22.
- New, M. B. (2002). Farming freshwater prawns: a manual for the culture of the giant river prawn (*Macrobrachium rosenbergii*) (No. 428). Food & Agriculture Org..
- Taw, N., Fuat, J., Tarigan, N. and Sidabutar, K. (2008). Partial harvest/biofloc sistem promising for Pacific white shrimp. *Global Aquaculture Advocate Magazine*, 84-86.

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که مناسب‌ترین راندمان وقتی به دست می‌آید که زمان برداشت مرحله اول در زمانی که وزن میگوها به ۱۲ گرم برسد و برای مرحله دوم حدود ۴۵-۳۰ روز بعد از برداشت اول صورت گیرد. این سیستم پرورشی به سبب انتخاب تراکم بالا در اول دوره پرورش، می‌تواند جایگزین پرورش دو بار در سال شود. علاوه بر این با دو مرحله‌ای شدن برداشت میگو، از عرضه بیش از حد محصول در بازار پیشگیری نموده و مزرعه‌داران می‌توانند با استرس کمتری میگوها خود را به بازار عرضه نمایند. فروشنده‌گان عمدۀ نیز فرصت کافی جهت یافتن بازارهای جدید و ارزیابی محصول در اختیار دارند. این موارد می‌توانند نقش برجسته‌ای در صنعت میگو ایفا نمایند.